

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.26. Delegati ex Oriente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. stola vero ad Tarasium Patriarcham Pon-
 A.C. 785. tificem ejus Fidei Confessionem approbat;
 & nihil aliud memoratu dignum occur-
 rit.

p. 121.

§. XXVI.

Delegati ex Oriente.

Ep. Orient.
Act. 3. Conc.
7. p. 171.

Duo Legati a Tarasio missi in Orientem
 eo facilius pervenientes, quod tunc
 Romani & Musulmanni inter se pacem
 servarent, neminem prius adierunt, quam
 duos Monachos, qui amore Ecclesiarum
 se mortis periculo exposuerant, & apud
 quos olim hospites sincerissimæ lætitiæ
 signis excepti sunt. His igitur Mona-
 chis Legati Constantinopolitani itineris
 sui causam bona fide aperiunt, Tarasii Epi-
 stolas ostendunt, atque utriusque nempe
 Imperatricis & Patriarchæ mentem san-
 ctam, & Res Ecclesiasticas componendi
 desiderium edocent. Duo vero Mona-
 chi Legatos diligenter occultatos, ne a
 Musulmannis deprehensi, ab Imperatore
 Constantinopolitano immissi explorato-
 res existimarentur, nemini prorsus col-
 loqui, nec quod animo constituerant, ad
 Patriarchas Orientis se conferre passi
 sunt. Sed postquam eos in loco tuto
 condidissent, ad Monachos Palæstinæ stre-
 nue pergunt, a quibus, clam collectis, pe-
 tunt, ut terribili jurejurando se adstrin-
 gerent, mortalium nulli revelaturos ar-
 canum

canum, quod ab ipsis audituri essent. Sæcul. VIII.
A. C. 785.
Ita demum Monachis fidem promittentibus, quid rerum ageretur, edicunt. Hi multum mirati inexpectatam Ecclesiæ Constantinopolitanæ conversionem, & lætitiâ non capientes inter suaves lacrymas surgunt, ut cum timore & tremore ad Deum preces funderent. Mox invocata S. Spiritus Gratia, cum Musulmannorum in Christianos implacabile odium probe novissent, Legatos Constantinopolitanos apud se retinere, & nullatenus, ut ad illos, ad quos missi erant, proficiscerentur, permittere statuerunt.

Ergo in medium productos Legatos gravissime hortantur, ne Ecclesias utcumque pace fruente turbarent, populoque aliunde dura servitute & immani exactio-
num pondere presso perniciem afferrent. Non probabatur Legatis hæc excusatio, dicebantque: *Ideo enimvero missi sumus, ut, vitæ periculum pro Ecclesia subeuntes, Patriarchæ & Imperatoris mandata exequamur. Bonum argumentum! reponerent Monachi, si vestro solo periculo id fieret, sed cum istud totam Ecclesiam respiciat, quid inde emolumentum sperandum sit? Verumtamen, dicebant Legati, qua fronte conspectum illorum subibimus, a quibus missi sumus, si nihil omnino eorum, quæ ipsi sperabant, effectui dederimus?*
Hac

Sæcul. VIII.

A. C. 785.Theoph. p.
p. 389.

Hac objectione Monachi non nihil attolunt oculos in Fratrum suorum duos conjiciunt, Joannem & Thomam, olim duorum Patriarcharum Syncellos, quorum pro Fide zelum, amoremque Solitudinis exploratum habebant. Joannes Vir pietate & doctrina laudatissimus Patriarchæ Antiocheni Syncellus fuerat, & Thomas apud Patriarcham Alexandrinum eundem amicitiae & familiaritatis gradum tenuerat. Idem Thomas Abbas Monasterii S. Arsenii in Ægypto erat, posteriore tempore Archiepiscopus Thessalonicensis electus. Dixerunt Monachi ad hos duos: *Ecce Fratres, tempus Salutis! ecce, opus peragendum vobis offertur, solitudine multo præstantius! ite cum viris istis, & eorum defensionem in vos suscipite. Dominis Nostris coram exponite, quod per litteras significare non audemus. Scitis utique, Patriarcham Jerosolymitanum, cum levem suspicionem incurvisset, in exilii locum, plus quam sexcentis Leucis distantem fuisse deportatum. Postquam hoc opus Dei perfeceritis, & Dominos Nostros edocueritis, in Ecclesiis Ægypti & Syriæ Traditionem Apostolicam observari, ad dilectam vestram solitudinem redire licebit. Tum longam profectio- nem obire detrectantibus, & infirmitatem objicientibus districte præcipiunt, ut Orientalium Patriarcharum nomine Legatio*

gationem suscipere, quod illi nec lit-
 teras dare nec recipere in his causis tu-
 to possent. Nempe Joannes Vicarius esse
 jubebatur Theodoret Patriarchæ Mel-
 chitæ Antiocheni, successoris Theodori,
 qui Theophylacto successerat, & Eliæ Pa-
 triarchæ Jerosolymitani. Thomas vero
 Legatus & Vicarius mittebatur Politia-
 ni Patriarchæ Melchitæ Alexandrini, qui
 Cosmo successerat. Sed cum subscribe-
 rent, unusquisque se Vicarium trium Se-
 dium Apostolicarum in Oriente dicebat.
 Cum tandem obedirent, eos Legati Con-
 stantinopolitani, postquam inter mutuas
 lacrymas & preces dilectissimis Fratri-
 bus valedixissent, latissimi viæ comites
 acceperunt.

§. XXVII.

*Mahadi e vivis abit. Muza, & Aaron
 Califæ.*

Gens Musulmannorum, illa tempestate
 Christianorum terror, novos Domi-
 nos venerari duorum fati coacta est;
 quippe Califæ Mahadi anno Hegiræ 169.
 vigesimo secundo die Moharram, id est,
 quarto Sept. anno 785. defuncto succes-
 serat filius Moyse seu Muza, cognomen-
 to Alhadi, qui vix quindecim mensibus
 expletis die Veneris vigesimo quarto se-
 cundi Rabi, anno 170. id est, vigesimo
 nono Dec. anno Christi 786. e vita mi-
 gravit.

Hist. Eccles. Tom. X.

Ff

gra-